

Az egyesület speciális működése az egyesületi közlönyben foglalt választmányi jegyzőkönyvekből ismeretes. Így tehát csak nagyobb a tömeggyarapodás, jobb, tartósabb, ruganyosabban terem, minélfogva rövid idő alatti nagy mennyiségű fa termelésére és jó szerszámfa előállítására a fasorok, pászták, vagy kisebb csoportokban való fatenyésztés kiválólag alkalmas, a talajjavítás- és jó karban tartására azonban meg nem felel.

Titkári jelentés az Országos Erdészeti-Egyesület 1879. évi rendes közgyűlésén.

Előadta: Bedő Albert.

Tisztelt közgyűlés! Azon munkásság, a melyet egyletünk szakunkban s különösen annak közgazdasági terén is kifejt, azt hiszem, mindannyiunk előtt eléggé ismeretes. E részben tehát nem kell kiterjeszkednem ezuttal azon teendők részletezésére, melyeket valamennyien ama szellemi köteléknél fogva, mely minket, mint ez egylet tagjait, egymáshoz fűz, magunkénak, közös feladatunknak vallunk. Azon erős elhatározás, melylyel valamennyien arra törekszünk, hogy szakunkat a tudomány és tapasztalat segítségével fokozatosan és szünet nélkül tökéletesítsük, azt hiszem, eléggé képes lelkesíteni minket arra, hogy további munkásságunkban se lankadjunk.

A siker, melyet e terén felmutathatunk, mindannyiunké, abban valamennyien osztozunk, s e tekintetben az utolsó közkatonát éppen annyi elismerés illeti meg, mint a legelső vezért.

Azon szellem lelkesítsen minket tisztelt barátaim, s vezéreljen mindannyiunkat továbbra is azon érdeklődés, melyet szakunk közhasznú fejlesztése iránt egyletünk eddig is tanusított, hogy így megközelíthessük és elérhessük azon célt, mely a hazafias erdészeknek közös törekvését képezi.

azokra kell szorítkoznom, melyek az utolsó választmányi ülés óta fölmerültek.

Első sorban ki kell emelnem azt, hogy az egyesület Ő Felsegeik Koronás királyunk és Felseges királynénk ezüst menyegzője alkalmával hódoló üdvözetét föliratilag fejezte ki, melyet Ő Felsege f. é. májushó 4-én kelt legfelső elhatározásával, legfelsőbb köszönetének nyilvánítása mellett legkegyelmesebben tudomásul venni méltóztatott.

Egyleti alapszabályainknak a mult közgyűlésen történt módosítása a földmivelési ministerium részéről jóváhagyatott.

Az egyesület részt vett a fakereskedőknek Bécsben mult hó 27-én tartott gyűlésében. Azt hiszem, nem szükséges hangsúlyoznom, hogy az egyesület képviselője s ott jelen volt tagjai ezen gyűlésben azon általánosan elfogadott nézetnek iparkodtak érvényt szerezni, melyet egyesületünk a hazai erdőgazdaság érdekében eddig is és különösen a legutóbbi időkben az „Erdészeti Lapok“-ban többszörösen is hangoztatott. Igaz, hogy ez nem sikerült oly mértékben, mint ohajtottuk. Nem sikerült különösen a vasuti refactiák kérdésének oly irányban való megoldását elérnünk, mint azt fölfogásunk szerint az erdőgazdaság érdeke megkíváná. Részünkről tehát ezen alkalommal is constatálni kell, hogy ezen ügynek jelenlegi állapota nem elegiti ki a magyar erdőgazdaság feltétlenül figyelmet érdemlő igényeit. E részben tehát ugy a kormány utján, mint szakunk körében, és a társadalmi téren lankadatlanul tovább kell működnünk, az iránt, hogy elérjük a kívánt sikert abban, hogy a refactiák és illetőleg a vasuti szállítási díj-kedvezmények kérdése okszerű alapon oldassék meg.

A fakereskedők gyűlésén felmerült ezen kívül azon kívánat is, hogy a tűzifa-szállítás tekintetében legalább is a kőszén szállításával egyenlő előnyök adassanak. E részben örömmel constatálhatom, hogy a fakereskedők gyűlése elfogadta az e

tekintetben tett indítványt, és így valószínűleg nemsokára meg fogjuk érni azt, hogy nem csak a porosz kőszemet, hanem a Budapest közelében lévő gödöllői erdőben termelt fát is be lehet szállítani Budapestre. (Derűltég és tetszés.)

Kapcsolatban a refectiák kérdésével, megtéetett még a gyűlésen amaz indítvány is, hogy a magyar állam és az osztrák örökös tartományok területén lévő vasutaknál a faanyagok szállítására egységes díjtételek alkalmaztassanak.

A fakereskedők gyűlése bár a refectiák kérdésében előterjesztett javaslatot nem fogadta el, de az ennek kiegészítő részeként tekintendő egységes díjtételek alkalmazására vonatkozó indítványt magáévá tette. Ez pedig jogosult reményt nyújthat arra, hogy elérhetjük az egységes tarifát az egész monarchia területén, hogy így megszűnjék azon anomália, mely szerint a külföldi fát az ebben bővelkedő Magyarországon olcsóbban lehet megvenni, mint a belföldit, így például, hogy a legközelebbi esetet vegyem fel, a székesfehérvári kiállításnál stirii fát kellett az építkezésekre használni, csak azért, mert a mi vasutaink, melyeknek a Dunán keresztül ide kellett volna hozniok a fát, arra oly magas szállítási díjt róttak, hogy ennek következtében a Stiriából szállító vállalkozó köblábanként egy pár krajczárral olcsóbb árt kérhetett, s ezzel a hazai fa a versenytárgyalásnál megbukott.

A Felső királyi pár ezüst menyegzője alkalmából az egyesület részéről még egy intézkedés történt, melylyel az uralkodó pár iránt hódolatunknak kívántunk kifejezést adni. E nap megörökítésére ugyanis az egyesület intézkedéséből számos helyen nász-fák ültetettek. Az erről szóló bejelentések a titkári hivatalhoz megtörténtek s azok itt fognak megőriztetni úgy, hogy az ezen fákra vonatkozó adatokat és kegyeletes emléket a késő nemzedék is meg fogja találni az egyesület hagyományai között.

Jól méltóztatnak a t. tagtársak tudni azt, hogy az egyesület a mult évi közgyűlés óta letelő félévben az erdő-törvény létrejötte tekintetében munkálkodott kiválóbban. Mind-össze két választmányi ülést tartottunk; többet teendőink elintézése nem is igényelt. Azonban a választmányi ülések körén kívül valahányszor tanácsunkat kérték, valahányszor közbejövetelünket valamely fontos kérdés igényelte, e tekintetben eljárni sohase mulasztottuk el.

Az 1877-iki közgyűlés egyik határozatát, illetőleg az erdőőri szakoktatás kérdését s az e tekintetben elért sikert kell főlemlitenem. Ezen ügy szoros kapcsolatban áll az erdő-törvénnyel. Az Országos Erdészeti-Egyesület oda törekszik, hogy az erdőbirtokosoknak egyszersmind eszközöket is nyújtson arra, hogy erdeiket a törvénynek minél megfelelőbben kezelhessék. Ezen eszközök egyike az erdőőri szakoktatás, az egyesület a kellő lépéseket ez irányban megtevéen, azok sikerre vezettek, s jelenthetem, hogy a magyar államerdők összes gazdasági vidékein az erdőőri szakoktatás megkezdett. Ezen szakoktatás a feladatnak megfelelő czélszerűséggel túlnyomólag gyakorlati. A jelentkező tanonczok az erdei munkáknál alkalmaztatnak, az illető erdőhivatalok egyszersmind utasítva vannak, hogy a bárhonnan jelentkező tanonczokat mint munkásokat vegyék fel, azokat, a mennyiben az állam pénzviszonyai megengedik, díjazásban is részesítsék, hogy ekként ezen segélyből magokat könnyebben fentarthassák.

Ezen siker épen nem alárendelt jelentőségű, sőt maholnap az erdőőri szakoktatás ügye nevezetes eredményre fog vezetni. El fogjuk érní azt, hogy képzettebb erdőőreink lesznek s a magán szolgálat részére az eddiginél szintén nagyobb számban fognak rendelkezésre állani. Másfelől, mint a földmívelési ministerium leiratából értesülünk, a kormány kérést fog intézni hasonló irányban a nagyobb erdőbirtokos urakhoz, hogy ezen

oktatás ott, hol rendes szakszerű kezelés van meghonosulva, a közjó érdekében szintén megkezdessék. Jogunk van talán remélni, hogy erdőbirtokosaink saját javuk és a közjó érdekében is örömmel fognak ezen felhívásnak megfelelni. (Helyeslés.)

Áttérve az egyesület anyagi viszonyaira, e tekintetben örvendetes jelentést tehetek. Az egyesület pénztári állása a tegnapi napon, illetőleg f. évi juniushó 8-án bevételben volt 7581 frt 26 kr, kiadásban pedig 2458 frt 72 kr. Ehez képest a mai pénztári készlet 5122 frt 44 kr. Ezen pénzből 122 frt 44 kr van a pénztárban; 3000 frt az első hazai takarékpénztárnál és 2000 frt az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárnál kamatozás végett letéve. A kimutatott bevételből pénztári maradvány a múlt évről 273 frt 56 kr. Alapítványok és más önkénytes adományokból tett befizetés 256 frt, míg az ez utóbbin felül levő összeg, illetőleg 4866 frt 44 kr a folyó szükségletek fedezésére álló eddigi bevétel.

Az egyesület tőkevagyonra a múlt közgyűlés alkalmával volt 78.392 frt 52 kr. A Deák-alapnak ezen tőkéhez csatolása által együtt 87.687 frt. Jelenlegi közgyűlésünk alkalmával pedig 91.167 frt 76 kr. És így a múlt évi, tehát alig félévvel ezelőtt tartott közgyűléshez képest 3479 frt 82 krral szaporodott. Ezen szaporulat szintén tőkét képez s így el nem költhető. Az egyesületnek összes jelenlegi vagyona az „Erdészeti Lapok“-ba fektetett 6000 frt tőkén kívül 91.167 frt 76 kr. Ebből értékpapirokban van 46.300, még pedig $5\frac{1}{2}\%$ -os földhitelintézeti záloglevelekben 30.000 frt 5% -osokban 1000 frt; 6% -os magyar aranyjáradék-kötvényekben 11.300, szőlődezsma-váltásági kötvényben 4000 frt, készpénz van 285 frt 26 kr. Alapítványi magánkötvényekben 44.582 frt 50 kr.

Az egyesületi tagok száma jelenleg 448 alapító, 423 rendes, 4 tiszteletbeli és egy pártoló. A múlt évi közgyűlés alkalmával volt 434 alapító, 401 rendes, 4 tiszteletbeli és

egy pártoló tag. A szaporulat tehát az alapítóknál 14, a rendeseknél 22.

A legutolsó választmányi ülésben felvett tagok nevei a jegyzőkönyvekben közöltettek. A választmányi ülés megtartása után máig jelentkezett új alapító és rendes tagokat következőleg van szerencsém bejelenteni:

a) Alapítók: Szeniczey Ödön és Szajbély Gyula földbirtokosok és országgyűlési képviselők, ajánlja a titkár; Mátray József primási főerdész, ajánlja Vanke Sándor; Ujházy Dénes közalapítványi erdőmester, eddigi rendes tag külön-külön kötvényekkel biztosított 160 frt alapítvánnyal:

b) Rendes tagok: Göttmann Wenzel és Gáts Károly erdőtiszték, ajánlja Ódor Ignác; Graf Adolf főerdész, ajánlja Illés Nándor és Hanzély János közalapítv. erdőgyakornok, ajánlja Oszvaldt Károly.

Feladatomhoz tartozik azon szomorú kötelesség teljesítése is, hogy bejelentsem a múlt közgyűlés óta elhunyt tagtársaink neveit, kik is következők: Rezutsek Antal zirczi apát, Lengyel Károly urad. erdőfelügyelő és Galantha Sándor m. k. erdőgyakornok, tiszteletteljesen kérvén a t. közgyűlést, hogy elhunyt társaink halála felett sajnálatát jegyzőkönyvileg kifejezni sziveskedjék.

Jelentésem tárgyait előadván, nem mulaszthatom el a feletti nagy örömemnek kifejezést adni, hogy t. tagtársaim jelen közgyűlésünkre az eddigiektől oly eltérő szép számban jelentek meg, nem keresem ennek okát egyedül az itt lévő kiállításban, de azt hiszem, hogy inkább úgy tekinthetjük ezt, mint az egyesület üdvös munkásságát szolgálni kívánó törekvést, mely mellé még azt kívánom, hogy vajha serkentő lenne arra is, miszerint azok, kik gyűléseinktől eddig távol maradtak, minél többen megküzdjenek a résztvételben őket gátló akadályokkal. A mi hogy úgy legyen: azt hiszem, minden szakját szerető erdész óhajlásával is találkozunk!